

hoopte, dat de medici hun aandacht zouden wijden aan de hypothese der bezetenheid. Die hoop sprak hij uit op grond der resultaten door hem en zijn drie collega's verkregen. Op de bewering, dat suggestie de hoofdrol zou spelen bij hunne behandeling, gaf Dr. Parkes ook een feitelijk antwoord. Deze methode van behandeling, zeide hij, is zonder resultaat gebleven in alle gevallen, waarin hun groep ze toepaste. Gevallen, die als ongeneselijk waren opgegeven waren door een psychische behandeling door hem genezen. Dr. Parkes beschreef twee gevallen dier genezingen. Eén geval had plaats, nadat het medium door hevige fysieke rillingen was overvallen, het ander zonder zulke fysieke verschijnselen.

Het is te hopen dat de Nederlandsche psychologen en psychiaters dit onderwerp ter elfder ure eens in studie zullen nemen en, na kennisname van de literatuur er over, bepaaldelijk van het werk van Dr. Wickland „Thirty years among the dead”, de aangegeven methode zullen gaan toepassen. Ze kan tal van krankzinnigen genezing brengen en het is de vraag of psychiaters anders steeds zonder moreele verantwoordelijkheid zullen werken.

28 Mei 1935.

R O. v. H. t. E.

Treffend.

In het boek van den heer Rulof „Een blik in het Hiernamaals” komt een zin voor, die bijzonder mooi gevonden is: „Er zijn tijden, Groote Vader, dat de staf, waarop wij steunen, buigt”. Bedoeld wordt, dat ons geloof in God wel eens wankelt.

Toen ik eens bij het medium Rulof was, en hem over die zin sprak, ging hij plotseling in trance en kwam zijn contrôle Alcar door.

Hij zeide: „wij zullen die zin voor U in teekening brengen, dan heeft U ze altijd voor U, want daar heeft U momenteel groote behoefte aan.

Dit was volkomen waar!

Eenigen tijd later bracht de heer Rulof mij de teekening. Uit de V. van het woord „Vader” sproot een prachtige tak, met vruchtknoppen Daarboven een kruis!

A. S.

Een centenregen.

Den Haag is een in alle opzichten bevoorrechte stad. Nu, in dezen tijd van malaise en dure guldens, regent het centen bij een kaasboer op de Prinsegracht, wel niet in zoo'n dikke laag als tijdens de woestijnreis der kinderen Israëls het manna, maar toch op even geheimzinnige wijze. Was de manna afkomstig van den God Jahwe, van de centen weet niemand, waar ze vandaan komen.

Door een lezeres van ons blad waren wij attent gemaakt op een zonderling verschijnsel, dat zich moest voordoen bij een kaasstalletje op de markt, tegenover het kantongerecht. Daar lagen plotseling, zonder dat een menschelijke hand er aan te pas was gekomen, eenige centen tusschen de kazen, die er eerst niet gelegen hadden. De dame uitte haar verbazing aan den kaasman, doch deze vond het heel gewoon.

„Dat gebeurt hier doorlopend, juffrouw, de centen komen van alle kanten, vallen tusschen de kaas en op den grond, en als de lamp brandt ketsen ze tegen de lamp, maar er is nog niemand geweest, die de centenwerper kon vinden. Het duurt nu al meer dan een jaar. Ik weet ook niet wat het is!”

Op een Vrijdag ging ik kaas koopen aan de bewuste kraam.

Vallen hier wel eens centen?” vroeg ik. Een rare vraag, doch de koopman begreep mij dadelijk. „Ja mijnheer, die vliegen hier in 't rond, tot soms in de kramen hiernaast toe. Die juffrouw daar heeft er al heel wat opgeraapt.”

„Maar wie doet dat dan,” vroeg ik weer.

„Nah! mijnheer, weet u het, dan weet ik het ook!”

„Ja, maar, dan moet er toch een grappenmaker in 't spel zijn?”

„Dat zou je zeggen, ja, maar wij hebben hem nooit gevonden. Vanwege die centen is hier al heel wat drukte geweest, zoodat de marktmeester er aan te pas is moeten komen. Zeven van zijn knechts zijn om mijn kraam gaan staan om op te letten. De marktmeester zei: een knappe vent, die nou centen gooit, en pats, daar vloog hem een cent tegen zijn oog. Hij stond stom verbaasd, en telkens vielen er centen op den grond. Het is gebeurd dat op een middag voor vier gulden aan centen opgeraapt zijn. Ik sta ook in Delft en daar gebeurt hetzelfde.”

Plotseling zie ik een flits voor mijn oogen en een cent valt voor mijn voeten. Die moest in een verticale richting gevallen zijn, doch een halve meter boven mij was het linnen van